

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy Jana Dvořáka a soudců Ondřeje Bartoše a Jaroslava Vávry ve věci

žalobce: **Bc. J. K.**
zastoupený advokátem JUDr. Martinem Karešem
sídlem Vinohradská 938/37, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Generální ředitel Vězeňské služby České republiky**
sídlem Soudní 1672/1a, 140 00 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 2. 2023,
č. j. VS-214061-10/ČJ-2022-80000L-51ODV

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. V souzené věci jde o to, zda žalobce jako bývalý příslušník bezpečnostního sboru, kterému bylo poskytnuto služební volno při studiu při výkonu služby, splnil povinnost setrvat po stanovenou dobu po ukončení studia ve služebním poměru. K posouzení především je, zda žalobce mohl po dobu studia služební volno čerpat.

I. Napadené rozhodnutí

2. Žalobce se včasnou žalobou domáhal soudního přezkumu v záhlaví tohoto rozsudku označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí ředitele Věznice Pardubice (dále jen „*správní orgán I. stupně*“) ze dne 12. 10. 2022, č. j. VS-81013-75/ČJ-2016-802120-SP (dále jen „*prvostupňové rozhodnutí*“).
3. Prvostupňovým rozhodnutím bylo žalobci uloženo, aby do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí uhradil bezpečnostnímu sboru poměrně snížené náklady spojené s poskytnutím studijního volna při studiu ve výši 34 721 Kč, neboť v rozsahu 222 dnů nedodržel svou povinnost setrvat po ukončení studia ve služebním poměru po dobu odpovídající době trvání studia ve smyslu § 74 odst. 1 věta druhá zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, v rozhodném znění (dále jen „*zákon o služebním poměru*“).

II. Podstata věci

4. Žalobce požádal dne 25. 11. 2019 o poskytnutí služebního volna při studiu, neboť byl dne 1. 9. 2017 zapsán ke studiu bakalářského programu kombinované formy studia oboru Výchovná práce ve speciálních zařízeních. Dne 12. 12. 2019 bylo žalobci výrokem rozhodnutí správního orgánu I. stupně uděleno služební volno při studiu v rozsahu stanoveném v § 73 odst. 2 písm. b) zákona o služebním poměru; v odůvodnění tohoto rozhodnutí bylo uvedeno, že žalobce požádal o udělení služebního volna do září 2020. Žalobce čerpal studijní volno v některých dnech měsíců ledna až dubna 2020, studium ukončil ke dni 25. 8. 2021 vykonáním státní závěrečné zkoušky. Ze služebního poměru byl propuštěn na základě své žádosti ke dni 30. 9. 2022.
5. Dne 15. 9. 2022 správní orgán I. stupně zahájil řízení o náhradě nákladů spojených s poskytnutím služebního volna při studiu. V průběhu řízení se žalobce vyjádřil tak, že poslední služební volno čerpal v dubnu 2020, zbývající studijní povinnosti v době následující se rozhodl splnit ve svém volném čase. Svou žádost o poskytnutí volna ústně konkretizoval tak, že o něj žádá pouze do září 2020, čímž určil předmět řízení. To vyplývá z odůvodnění rozhodnutí o poskytnutí služebního volna a z e-mailové korespondence s vedoucí personálního oddělení Věznice Pardubice ze dne 22. 9. 2020, kde tato osoba žalobci sděluje, že je třeba, aby si sepsal žádost o prodloužení služebního volna při studiu. Doba, po kterou byl povinen setrvat ve služebním poměru, představuje dle žalobce jen tu dobu, po kterou čerpal studijní volno, což vyplývá z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 3. 11. 2011, č. j. 11 Ca 327/2009-28.
6. Správní orgán I. stupně v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí uvedl, že doba trvání studia od rozhodnutí o poskytnutí služebního volna do vykonání státní závěrečné zkoušky činila 623 dnů. Žalobce byl povinen setrvat ve služebním poměru do 10. 5. 2023. Z výroku rozhodnutí o poskytnutí služebního volna vyplývá, že mu bylo poskytnuto bez jakéhokoli omezení. V odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí a taktéž ve vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí žalovaného argumentoval žalobce obdobně jako ve vyjádření shora.
7. V odůvodnění napadeného rozhodnutí se žalovaný ztotožnil se závěry správního orgánu I. stupně. Podotkl, že příslušníkovi lze udělit volno na dobu trvání studia, nikoli na jinou dobu, což vyplývá z § 73 odst. 1 zákona o služebním poměru. Příslušník je tedy zákonem

omezen v tom, oč může požádat. Odkaz na rozsudek Městského soudu v Praze je nepřipadný, protože služební funkcionář v žalobcem odkazované věci požadoval od příslušnice úhradu nákladů za nesplnění závazku i za dobu, kdy jí ještě nebylo služební volno při studiu uděleno.

III. Obsah žaloby

8. Žalobce v žalobě navrhl, aby soud zrušil napadené rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Zopakoval argumentaci, kterou uvedl ve vyjádřeních v průběhu správního řízení a v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí.
9. Podotkl, že v dané věci není sporu o tom, že žádal o poskytnutí volna při studiu do září 2020, neboť to vyplývá z rozhodnutí o poskytnutí služebního volna a také z korespondence s vedoucí personálního oddělení Věznice Pardubice. Sporné není ani to, že po září 2020 již studijní volno nečerpal. Studijní povinnosti v období od října 2020 do ukončení studia splnil v době řádné dovolené. Ředitel věznice byl jeho žádostí vázán. Z rozsudku Městského soudu v Praze (cit. shora) vyplývá, že služební volno může být poskytnuto i na kratší dobu.

IV. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal na odůvodnění prvostupňového rozhodnutí a napadeného rozhodnutí a navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Dále odkázal na odbornou komentářovou literaturu, ze které má vyplývat, že rozhodnutí o udělení služebního volna při studiu se stanoví na dobu trvání studia.
11. Žalovaný také poukázal na to, že smyslem § 73 zákona o služebním poměru je umožnit příslušníkovi zvýšení kvalifikace s tím, že příslušník za tuto úlevu u bezpečnostního sboru po nějakou dobu zůstane a bude tak pro zaměstnavatele v tomto směru vykonávat kvalifikovanější práci. Pokud by si příslušník mohl sám vymezit dobu, po kterou chce dostávat služební volno, mohli by *ad absurdum* příslušníci žádat o udělení služebního volna např. jen na jeden semestr bez úmyslu studium dokončit a dosáhnout tak potřebné kvalifikace pro výkon služby.
12. Konečně pak žalovaný uvedl, že i čerpáním dovolené za účelem studia je bezpečnostní sbor omezován. Studijní volno tedy bylo fakticky poskytnuto i po září 2020. Žalobce měl po září 2020 možnost čerpat také služební volno a tyto nároky vzájemně kombinovat.

V. Replika žalobce

13. Žalobce v replice k vyjádření žalovaného podotkl, že rozhodnutí o poskytnutí služebního volna neuvádí, že se volno poskytuje na dobu trvání studia. Nevyplývá to ani z § 73 odst. 2 písm. b) zákona o služebním poměru, na rozdíl od § 73 odst. 1 zákona o služebním poměru, který se však týká jen denního studia a nikoli kombinovaného studia jako v posuzovaném případě.
14. Poukázal také na to, že odborná komentářová literatura, na kterou odkázal žalovaný, byla vydána v roce 2007. Nezhledňuje tedy závěry rozsudku Městského soudu v Praze (cit. shora). Z této komentářové literatury nicméně vyplývá, že se často lze setkat s praxí

některých služebních funkcionářů, kteří vydávají rozhodnutí o poskytování studijních úlev na dobu kratší než je doba studia.

VI. Posouzení věci soudem

15. Soud v řízení vedeném podle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v rozhodném znění (dále jen „s.ř.s.“) ve spojení s ust. § 196 odst. 1 zákona o služebním poměru, přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, přičemž dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům.
16. Žaloba není důvodná.
17. Podle § 73 odst. 1 zákona o služebním poměru *příslušníkovi lze na jeho žádost udělit služební volno při denním studiu na střední škole, vyšší odborné škole nebo vysoké škole, které je nezbytné pro výkon služby, a to na dobu trvání studia.*
18. Podle § 73 odst. 2 písm. b) zákona o služebním poměru *příslušníkovi lze na jeho žádost udělit služební volno při studiu při výkonu služby na střední škole, vyšší odborné škole nebo vysoké škole, které je nezbytné pro výkon služby, takto: na vysoké škole v bakalářském, magisterském nebo doktorském studijním programu anebo programu celoživotního vzdělávání v rozsahu*
 1. *nezbytně nutném k účasti na studijních soustředěních a konzultacích,*
 2. *14 dnů v každém akademickém roce,*
 3. *2 dny na přípravu a vykonání každé zkoušky,*
 4. *celkem 40 dnů na přípravu a vykonání státní závěrečné zkoušky v bakalářském studijním programu,*
 5. *celkem 80 dnů na přípravu a vykonání státní závěrečné zkoušky v magisterském studijním programu nebo celkem 40 dnů, jestliže navazoval magisterský studijní program na bakalářský studijní program, a*
 6. *celkem 40 dnů na přípravu a vykonání státní doktorské zkoušky.*
19. Podle § 74 odst. 1 věta druhá zákona o služebním poměru *příslušník, kterému bylo poskytnuto služební volno podle § 73 odst. 2, je povinen setrvat po ukončení studia ve služebním poměru po dobu odpovídající době trvání studia.*
20. Soud na úvod konstatuje, že služební funkcionář může nejprve na žádost příslušníka fakultativně vydat rámcové rozhodnutí o poskytování úlev při studiu, které má v podstatě charakter souhlasu služebního funkcionáře se studiem příslušníka za účelem využití získané kvalifikace ve službě. Tímto rozhodnutím se ještě neuděluje studijní volno na konkrétní dny a v konkrétním rozsahu, toliko se jím vytváří předpoklad pro jeho čerpání, resp. určuje se jím *pro futuro* režim posuzování nároků příslušníka na udělení konkrétního studijního volna. V případě, že služební funkcionář žádosti vyhoví, vznikají účastníkům práva a povinnosti vyplývající z hmotného práva. Na straně bezpečnostního sboru je to povinnost umožnit příslušníku studium udělováním studijního volna v konkrétních dnech či časech až do maximálně stanoveného rozsahu dle § 73 odst. 2 a 3 zákona o služebním poměru, pokud tomu nebrání překážky na straně bezpečnostního sboru. Na straně

příslušníka je to povinnost setrvat po ukončení studia ve služebním poměru po stanovenou dobu anebo zaplatit poměrnou část nákladů spojených se studiem. Prostřednictvím jednotlivých rozhodnutí o udělení služebního volna na konkrétní den a čas je potom rozhodováno o konkrétním způsobu, místě a času výkonu služby [srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 11. 2013, č. j. 6 Ads 33/2013-31, body 25-29]. Zdejší soud má za to, že se lze s uvedeným názorem ztotožnit. Rozhodnutí správních soudů jsou dostupná na www.nssoud.cz.

21. Doba odpovídající době trvání studia ve smyslu § 74 odst. 1 věta druhá zákona o služebním poměru, od které se odvíjí závazek setrvat ve služebním poměru po jeho ukončení, počíná běžet od okamžiku, kdy příslušník na základě rozhodnutí služebního funkcionáře mohl začít čerpat příslušné úlevy. Za den ukončení studia ve smyslu téhož ustanovení, od kterého se odvíjí závazek setrvat po stanovenou dobu ve služebním poměru, je nutno považovat den, kdy byla vykonána poslední část státní závěrečné zkoušky předepsané na závěr studia podle školských předpisů. Zákon přitom nevylučuje, aby poskytování služebních úlev mohlo být z rozhodnutí služebního funkcionáře na žádost příslušníka předčasně ukončeno dříve, než bude i podle školských předpisů studium ukončeno; doba odpovídající době trvání studia tak může být posouzena jako doba, po kterou trval režim poskytování služebního volna (srov. shora citovaný rozsudek č. j. 6 Ads 33/2013-31, body 33-37).
22. Služební funkcionář tedy nejprve může vydat na žádost příslušníka bezpečnostního sboru rámcové rozhodnutí o poskytování úlev při studiu, jímž vyjádří svůj souhlas se studiem příslušníka za účelem využití získané kvalifikace ve službě. Takové rozhodnutí se logicky bude vztahovat na dobu od vydání takového rozhodnutí (resp. ode dne, kdy se s tímto rozhodnutím příslušník seznámí) do ukončení studia příslušníka. Soud přitom nevylučuje, že pokud příslušník požádá o poskytnutí studijního volna, resp. o vydání rámcového rozhodnutí o poskytování úlev při studiu, jen na určité období (například pro účely posledního ročníku studia), bude se toto rozhodnutí vztahovat jen na toto období. Na základě rámcového rozhodnutí o poskytování úlev při studiu potom služební funkcionář bude udělovat konkrétní studijní volna na konkrétní úseky studia v rozsahu dle § 73 odst. 2 zákona o služebním poměru. V tomto směru soud koriguje názor žalovaného uvedený v napadeném rozhodnutí, spočívající v tom, že služební volno při studiu se uděluje jen na dobu trvání studia. Toliko rámcové rozhodnutí o poskytování úlev při studiu se totiž bude mnohdy, ale ne však výlučně vždy vztahovat na celou dobu studia, následně však jednotlivá studijní volna budou udělována na různé časové úseky, jak jsou zakotveny v § 73 odst. 2 zákona o služebním poměru. I v dané věci totiž platilo, že žalobce požádal o poskytnutí studijního volna až v průběhu svého studia a nikoli před jeho zahájením.
23. V souzené věci je ve světle shora citované judikatury stěžejní, zda žalobce mohl od vydání rozhodnutí o poskytnutí služebního volna (ode dne 12. 12. 2019) do vykonání poslední části státní závěrečné zkoušky služební volno při studiu čerpat, především zda čerpání studijního volna nebylo žalobci znemožněno např. zamítnutím žádosti o poskytnutí volna. Významné by případně mohlo být, pokud by žalobce v době od vydání takového rozhodnutí do vykonání státní závěrečné zkoušky požádal o ukončení poskytování služebních úlev. Pokud se o žádnou z uvedených situací nejedná, je dobou odpovídající době trvání studia ve smyslu § 74 odst. 1 věta druhá zákona o služebním poměru doba od

vydání rozhodnutí o poskytnutí služebního volna do vykonání poslední části státní závěrečné zkoušky žalobce bez ohledu na to, po jakou dobu žalobce služební volno skutečně čerpal či v dřívějším průběhu avizoval.

24. Soud má za to, že rozhodnutí o poskytnutí služebního volna ze dne 12. 12. 2019 je materiálně právě rámcovým rozhodnutím o poskytování úlev při studiu. Ve výroku rozhodnutí je uvedeno, že se žalobci uděluje služební volno při studiu při výkonu služby v rozsahu stanoveném v § 73 odst. 2 písm. b) zákona o služebním poměru. V odůvodnění je uvedeno, že žalobce požádal o udělení služebního volna do září 2020, časový rozsah od vydání daného rozhodnutí (12. 12. 2019) do září 2020 však neodpovídá žádnému konkrétnímu časovému rozsahu, který je předvídan v § 73 odst. 2 písm. b) zákona o služebním poměru, ze správního spisu se ani nepodává, že by se mělo jednat konkrétně o studijní volno za účelem účasti na studijních soustředěních či konzultacích. Z daného rozhodnutí tedy vyplývá vůle služebního funkcionáře vyjádřit souhlas se studiem žalobce pro účely služby a přijmout jménem bezpečnostního sboru závazek poskytovat žalobci služební volno podle § 73 odst. 2 zákona o služebním poměru. Z rozhodnutí vyplývá i zákonný důsledek, tedy vznik povinnosti setrvat po ukončení studia ve služebním poměru po dobu odpovídající době trvání studia ve smyslu § 74 zákona o služebním poměru, resp. uhradit bezpečnostnímu sboru náklady spojené se studiem, pokud žalobce závazek nedodrží.
25. Žalovaný v napadeném rozhodnutí dospěl ve své podstatě k závěru, že pokud by se rozhodnutí o poskytnutí služebního volna ze dne 12. 12. 2019 vztahovalo toliko na období do září 2020, měla by tato skutečnost sama o sobě za následek nemožnost posoudit dobu od října 2020 do vykonání státní závěrečné zkoušky jako dobu odpovídající době studia ve smyslu § 74 odst. 1 věta druhá zákona o služebním poměru. S tímto závěrem se soud neztotožňuje. V tomto ohledu je rozhodující, zda žalobce měl možnost po celou dobu od vydání rámcového rozhodnutí o poskytnutí služebního volna do vykonání státní závěrečné zkoušky čerpat služební volno, nikoli to, na jakou část studia se takové rozhodnutí vztahuje. I pokud by rámcové rozhodnutí o poskytnutí služebního volna bylo omezeno na dobu do září 2020, tato skutečnost by sama o sobě nebránila žalobci požádat po uplynutí vymezené doby o další takové rozhodnutí, resp. neměla by sama o sobě za následek zánik nároku na udělení služebního volna. Možnost čerpání služebního volna po uplynutí stanovené doby by tedy nebyla samotným vymezením doby, na kterou se rámcové rozhodnutí vztahuje, dotčena. Uvedený závěr žalovaného však neměl za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí (viz níže).
26. Ze správního spisu nijak nevyplývá, že by žalobce nemohl od vydání rozhodnutí o poskytnutí služebního volna (od 12. 12. 2019) až do ukončení svého studia (tj. do 25. 8. 2021) služební volno při studiu čerpat nebo že by žádal o ukončení poskytování služebních úlev. Obsah samotného rozhodnutí o poskytnutí služebního volna dle názoru soudu neimplikuje, že služební volno od října 2020 není možné čerpat, ač v žalobci odůvodnění tohoto rozhodnutí (s přihlédnutím k obsahu zprávy od vedoucí personálního oddělení Věznice Pardubice) mohlo vzbudit dojem, že se toto rozhodnutí vztahuje jen na období do září 2020. Pokud by se rozhodnutí o poskytnutí služebního volna skutečně vztahovalo jen na období do září 2020, mohl by si žalobce podat další žádost o poskytnutí služebního volna. Lze tak učinit závěr, že žalobce také v době od počátku října 2020 do

vykonání státní závěrečné zkoušky mohl služební volno při studiu čerpat, a to i pokud se domníval, že rozhodnutí o poskytnutí služebního volna se vztahuje jen na období do září 2020. O jinou situaci by se jednalo, kdyby správní orgán I. stupně žalobci konkrétním způsobem neumožnil služební volno v období od října 2020 čerpat či pokud by žalobce výslovně žádal o ukončení poskytování služebních úlev. Žalobce však nic takového netvrdí a ani ze správního spisu takové skutečnosti nevyplývají. K tomu je třeba dodat, že žalobcův zaměstnavatel byl po uvedené dobu potenciálně omezen možnou neúčastí žalobce ve službě.

27. Soud na základě výše uvedeného souhlasí se žalovaným, že doba trvání studia od rozhodnutí o poskytnutí služebního volna činila 623 dnů, neboť po dobu od vydání tohoto rozhodnutí až do vykonání státní závěrečné zkoušky mohl žalobce služební volno při studiu čerpat. V souzené věci je irrelevantní zodpovězení otázky, zda byl správní orgán I. stupně vázán rozsahem žádosti žalobce o poskytnutí studijního volna, neboť i pokud by se rozhodnutí o poskytnutí služebního volna vztahovalo jen na období do září 2020, mohl žalobce i poté až do vykonání státní závěrečné zkoušky služební volno čerpat stejně jako v případě, kdy se toto rozhodnutí vztahuje na dobu od vydání rozhodnutí o poskytnutí služebního volna do ukončení jeho studia. Posouzení zákonnosti samotného rozhodnutí o poskytnutí služebního volna přitom není předmětem tohoto řízení. Přestože tedy žalovaný ne zcela přesně v napadeném rozhodnutí konstatoval, že služební volno při studiu lze udělit toliko na dobu studia a dospěl k nesprávnému závěru, že dobu od října 2020 do vykonání státní závěrečné zkoušky by nebylo lze započítat jako dobu odpovídající době trvání studia toliko v důsledku toho, že by rozhodnutí o poskytnutí služebního volna bylo omezeno jen na dobu do září 2020, neměly tyto závěry vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.
28. Pokud jde o odkaz žalobce na rozsudek Městského soudu v Praze ve věci sp. zn. 11 Ca 327/2009, konstatuje soud následující. V případě posuzovaném Městským soudem v Praze bylo žalobkyni poskytnuto studijní volno v šestém semestru vysokoškolského studia za situace, kdy všechny její předchozí žádosti o poskytnutí služebního volna zaměstnavatel zamítl. Žalobkyně požádala o ukončení služebního poměru dříve, než uplynula doba odpovídající celé délce jejího studia. Správní orgán s odkazem na § 74 odst. 1 zákona o služebním poměru konstatoval, že závazek k setrvání ve služebním poměru je vázán na celé studium bez ohledu na to, zda možnost poskytování úlev tuto celou dobu pokrývala a uložil žalobkyni povinnost zaplatit poměrnou část nákladů spojených se studiem. Městský soud v Praze se s tímto neztotožnil, neboť žalobkyně nemohla čerpat služební volno tak, jak potřebovala, volno jí nebylo od počátku studia poskytnuto; uzavřel proto, že v daném případě musí být doba studia vztažena k době poskytnutí služebního volna. V nyní souzené věci bylo sice žalobci podobně jako v případě posuzovaném Městským soudem v Praze poskytnuto služební volno v závěrečném ročníku vysokoškolského studia. Oproti věci posuzované Městským soudem v Praze však nebyla jako doba studia pojata celá délka studia žalobce, nýbrž jen část studia, která uplynula od vydání rozhodnutí o poskytnutí služebního volna. Jak soud uvedl shora, žalobce po dobu od vydání tohoto rozhodnutí až do ukončení studia vykonáním státní závěrečné zkoušky mohl služební volno při studiu čerpat. Soud proto souhlasí se žalovaným, že odkaz žalobce na citovaný rozsudek Městského soudu v Praze je nepřipadný.

29. Soud shrnuje, že žalobce nebyl omezen a mohl čerpat studijní volno za dobu trvání služebního poměru pro studium na vysoké škole, které bylo pro něj nezbytné pro výkon služby, v bakalářském studijním programu, se souhlasem služebního funkcionáře od 12. 12. 2019 do 25. 8. 2021, kdy složil státní závěrečnou zkoušku. Doba trvání studia tak činila 623 dnů. Žalobce svou povinnost setrvat po ukončení studia ve služebním poměru po dobu odpovídající době trvání studia ve smyslu § 74 odst. 1 zákona o služebním poměru nesplnil, neboť byl na vlastní žádost ze služebního poměru propuštěn ke dni 30. 9. 2022. Tím na něj dopadla povinnost uhradit zčásti bezpečnostnímu sboru náklady spojené se studiem, jejichž celková výše nesmí překročit částku 150 000 Kč [srov. § 74 odst. 2, odst. 3 písm. d), odst. 4 zákona o služebním poměru]. Správní orgány tak důvodně dospěly k závěru, že pokud závazek žalobce setrvat ve služebním poměru po ukončení studia činil 623 dnů a žalobce ve služebním poměru setrval toliko 401 dnů, je povinen nahradit náklady za studium za 222 dnů, přičemž tyto náklady poměrně vyčísly na částku 34 721 Kč. Tato částka odpovídá podkladům, které jsou založeny ve správním spisu.

VII. Závěr a náklady řízení

30. Soud z výše uvedených důvodů shledal námitky uplatněné žalobcem nedůvodnými. Studijní volno mohl žalobce čerpat od vydání rozhodnutí o poskytnutí služebního volna ze dne 12. 12. 2019 až do data ukončení studia. Doba odpovídající době trvání studia ve smyslu § 74 odst. 1 věta druhá zákona o služebním poměru proto byla správními orgány vymezena správně. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž soud musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
31. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce v řízení úspěšný nebyl. Žalovanému náklady řízení podle obsahu spisu nevznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 30. srpna 2023

Jan Dvořák v. r.
předseda senátu